

PODPIS ZAUFANY
ALEKSANDER
SERAFIN
24.04.2023 22:49:00 [GMT+2]
Dokument podpisany elektronicznie
podpisem zaufanym

Politechnika Warszawska
Wydział Architektury
ul. Koszykowa 55,
00-659 Warszawa
za pośrednictwem:
Rady Doskonałości Naukowej
pl. Defilad 1
00-901 Warszawa
(Pałac Kultury i Nauki, p. XXIV, pok. 2401)

Aleksander Serafin

Politechnika Łódzka
Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska
Instytut Architektury i Urbanistyki
Aleja Politechniki 6, 90-924 Łódź

Wniosek

z dnia 24.04.2023r.

o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego
w dziedzinie nauk inżynieryjno-technicznych w dyscyplinie¹ **architektura i urbanistyka**

Określenie osiągnięcia naukowego będącego podstawą ubiegania się o nadanie stopnia
doktora habilitowanego:

**Monografia naukowa pt. „Ewolucja koncepcji ekspresjonistycznej w niemieckiej
i austriackiej architekturze współczesnej”.**

Wniosuję – na podstawie art. 221 ust. 10 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie
wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 zm.) – aby komisja habilitacyjna podejmowała
uchwałę w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w głosowaniu **tajnym/jawnym**^{*2}

Zostałem poinformowany, że:

*Administratorem w odniesieniu do danych osobowych pozyskanych w ramach postępowania w sprawie nadania stopnia
doktora habilitowanego jest Przewodniczący Rady Doskonałości Naukowej z siedzibą w Warszawie (pl. Defilad 1, XXIV
piętro, 00-901 Warszawa).*

*Kontakt za pośrednictwem e-mail: kancelaria@rdn.gov.pl, tel. 22 656 60 98 lub w siedzibie organu. Dane osobowe będą
przetwarzane w oparciu o przesłankę wskazaną w art. 6 ust. 1 lit. c) Rozporządzenia UE 2016/679 z dnia 27
kwietnia 2016 r. w związku z art. 220 - 221 oraz art.*

*232 – 240 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w celu
przeprowadzenia postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego oraz realizacji praw i obowiązków oraz
środków odwoławczych przewidzianych w tym postępowaniu.*

*Szczegółowa informacja na temat przetwarzania danych osobowych w postępowaniu dostępna jest na stronie
www.rdn.gov.pl/kancelaria-informacyjna-rodo.html*

.....Aleksander Serafin.....
(podpis wnioskodawcy)

¹ Klasyfikacja dziedzin i dyscyplin wg. rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin w zakresie sztuki (Dz. U. z 2018 r. poz. 1818).

² * Niepotrzebne skreślić.

Załączniki:

- Nr 1 - Dane wnioskodawcy;
- Nr 2 - Kopia dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora;
- Nr 3 - Autoreferat;
- Nr 4 - Wykaz osiągnięć naukowych,

Dodatkowo załączono dokumentację:

- Publikacja – główne osiągnięcie naukowe,
- Pozostałe publikacje: artykuły w czasopismach i rozdziały w monografiach,
- Pozostałe publikacje: książki i katalogi wystawowe,
- Wybrane projekty architektoniczne,
- Inne dokumenty.

ZAŁĄCZNIK NR 3
AUTOREFERAT

dr inż. arch. Aleksander Serafin
Instytut Architektury i Urbanistyki
Politechnika Łódzka

ORCID: 0000-0001-6300-5229

Data: 24 kwietnia 2023r.

1. Imię i nazwisko

Aleksander Serafin

2. Posiadane dyplomy, stopnie naukowe lub artystyczne – z podaniem podmiotu nadającego stopień, roku ich uzyskania oraz tytułu rozprawy doktorskiej

- o 2012 Dyplom uzyskania stopnia naukowego doktora nauk technicznych

Dziedzina: Architektura i urbanistyka

Podmiot nadający: Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej

Temat rozprawy: „Abstrakcja geometryczna a forma organiczna. Architektura europejska na tle dokonań awangardy pierwszej połowy XX wieku”

Promotor pracy: Prof. dr hab. inż. arch. Marek Pabich

Recenzenci: Prof. dr hab. inż. arch. Krzysztof Pawłowski,
Politechnika Łódzka

Prof. dr hab. Jan Wiktor Sienkiewicz,
Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

Rozprawa doktorska wyróżniona ze względu na wysokie walory naukowe oraz przydatność opracowania dla rozwoju kultury architektonicznej projektantów – twórców.

- wyciąg z protokołu 678 posiedzenia Rady Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej, które odbyło się 10 maja 2012 roku (w załączeniu)

- o 2004 Dyplom uzyskania tytułu zawodowego magistra inżyniera architekta

Kierunek studiów: Architektura i urbanistyka

Podmiot nadający: Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej

Temat pracy: „Zabudowa wielofunkcyjna w dzielnicy St. Gilles w Brukseli”

Promotor pracy: Prof. dr hab. inż. arch. Marek Pabich

3. Informacja o dotychczasowym zatrudnieniu w jednostkach naukowych lub artystycznych

Politechnika Łódzka,
Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska,
Instytut Architektury i Urbanistyki,
Zakład Teorii Architektury i Sztuki
adiunkt (od 2015)

Politechnika Łódzka,
Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska,
Instytut Architektury i Urbanistyki,
Zespół Kształtowania Formy Architektonicznej
adiunkt (od 2012-2015, w latach 2014-2015 p.o. Kierownika Zespołu)

4. Omówienie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.).

Poniżej zamieściłem ogólny opis swoich osiągnięć oraz szczegółowe omówienie głównego osiągnięcia naukowego. Pełna lista znajduje się w „Wykazie osiągnięć”, który stanowi odrębny załącznik do wniosku. Na dokonania składa się głównie działalność naukowa, której towarzyszyła działalność dydaktyczna, popularyzatorska, projektowa i ekspercka.

4.1. Okres przed uzyskaniem stopnia doktora nauk technicznych

Ostatnią fazę studiów architektonicznych odbyłem w WenK Hoger Architectuurinstituut Sint-Lucas w Brukseli (obecnie KU Leuven, Faculteit Architectuur, Campus Sint-Lucas Brussel). Odbyłem wówczas też dobrowolną praktykę zawodową, staż w biurze projektowym Vers Plus b.v. w Brukseli. Moje zainteresowania architektoniczne skupiały się wówczas na zagadnieniach wzajemnych relacji form w przestrzeni miejskiej. W ten obszar zainteresowań wpisywał się temat pracy magisterskiej dotyczącej uzupełnienia kwartału zabudowy w brukselskiej dzielnicy Saint-Gilles, którą przygotowałem i obroniłem w Politechnice Łódzkiej.

Wraz z nauką projektowania, zaczęły się rozwijać moje wzmożone zainteresowania na polu teorii i historii sztuki oraz architektury współczesnej. Roczny pobyt w Belgii, zarówno dzięki amatorskim jeszcze wówczas badaniom w bibliotece i archiwum tamtejszej uczelni, jak i podróżom studialnym na terenie Belgii, zainicjował u mnie naukowe podejście do architektury.

Po ukończeniu studiów w Politechnice Łódzkiej zdobywałem doświadczenie zawodowe w branży projektowej oraz wykonawstwie budowlanym. W charakterze Asystenta Projektanta pracowałem przy projektach budynku wielorodzinnego w Łodzi oraz Centrum Medycyny Nowa Europa (Uniprojekt Sp. z o.o.), Sądu Rejonowego w Zgierzu (Architekt s.c.), zabudowy mieszkaniowej przy ul. Gawota w Warszawie, budynku przemysłowego w Łodzi i zabudowy mieszkaniowej „Barciński Park” również w Łodzi (Biprowłók Sp. z o.o.). Z kolei w wykonawstwie pracowałem w charakterze Inżyniera Budowy podczas wznoszenia osiedla „Barciński Park” w Łodzi (Przedsiębiorstwo Budownictwa Specjalistycznego WRAS Sp. z o.o.). Warto zaznaczyć, że ta wymagająca praktyka jaką odbyłem na budowie bardzo pomogła mi w rzetelnym przygotowaniu do działalności w zawodzie architekta. Nadzorowanie robót budowlanych podczas wznoszenia obiektu, przy którego projektowaniu uczestniczyłem, uświadomiło mi wiele kwestii technicznych i technologicznych, ale także estetycznych oraz funkcjonalnych. Ponadto, wydaje się że zyskałem wówczas świadomość szczególnej odpowiedzialności, jaka wiąże się z działalnością zawodową w dziedzinie architektury.

W 2009 roku zdałem egzamin na uprawnienia budowlane w specjalności architektonicznej bez ograniczeń i zostałem przyjęty do Łódzkiej Okręgowej Izby Architektów RP. Dotychczas pełnię samodzielne funkcje w budownictwie w zakresie projektowania w myśl *Ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane* (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351, z 2022r. poz. 88).

Równolegle z praktyką projektową rozwijałem zainteresowania badawcze. Pierwszą moją publikacją naukową był artykuł pt. *Dematerializacja współczesnej architektury* opublikowany w 2008 na łamach czasopisma „Archivolta” [1]. Był to tekst kierowany wyłącznie do środowiska architektonicznego, jednak z biegiem czasu w dyskursie naukowym coraz chętniej podejmowałem tematy dotyczące związków architektury i sztuki awangardowej.

Początkowo nawiązałem kontakt z Muzeum Sztuki w Łodzi, ponieważ zbiory, jakimi dysponuje ta instytucja stanowią jedną z najciekawszych kolekcji sztuki XX wieku w Europie. Poglębiałem wówczas wiedzę dotyczącą polskiej międzywojennej awangardy artystycznej i architektonicznej. Początkowo gromadziłem materiały źródłowe i prowadziłem wstępne badania umiejscawiając dokonania twórcze Władysława Strzemińskiego, Katarzyny Kobro, Henryka Stażewskiego oraz innych przedstawicieli krajowej awangardy na tle wschodnich i zachodnich ośrodków europejskich. Dzięki tym poszukiwaniom twórczym, przy dużym wsparciu merytorycznym ze strony pracowników Działu Sztuki Nowoczesnej, a przede wszystkim kustosz Zenobii Karnickiej, uświadomiłem sobie pionierski charakter dokonań krajowej awangardy w skali światowej. Dzięki umożliwieniu mi wygłoszenia referatu podczas ogólnopolskiej konferencji naukowej „Dwa dwudziestolecia Rzeczypospolitej. Oświata - religia - kultura i społeczeństwo” organizowanej w 2009 roku przez Uniwersytet Śląski w Katowicach, częściowe wyniki moich badań zostały opublikowane jako rozdział pt. *Polska awangarda artystyczna i architektoniczna na tle innych ośrodków europejskich w okresie międzywojennym* w monografii pokonferencyjnej [2]. Było to moje pierwsze wystąpienie konferencyjne.

Momentem, który z perspektywy wielu lat działalności naukowej wydaje się ważny na tle kształtowania mojej świadomości badawczej, był udział w IV Krakowskiej Konferencji Kognitywistycznej organizowanej w 2010 roku przez Uniwersytet Jagielloński w Krakowie. Wygłoszony przeze mnie referat został przyjęty z zainteresowaniem w interdyscyplinarnym środowisku. Oprócz publikacji zatytułowanej: *Zmiany w percepcji architektury i sztuki wobec działań awangardy* [3], udział w tym wydarzeniu umożliwił mi nawiązanie szerokich kontaktów naukowych. Późniejsza współpraca badawcza z dr hab. Witoldem Płotką – prof. uczelni, zaowocowała włączeniem mnie do przedsięwzięcia wydawniczego w Uniwersytecie Gdańskim i publikacją rozdziału w monografii pt. *Architektoniczna interpretacja dzieł sztuki awangardowej w pierwszej połowie XX wieku* [4].

Pierwszy etap mojej działalności został zwieńczony obroną rozprawy doktorskiej w Politechnice Łódzkiej. Praca została wyróżniona przez Radę Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska, w uznaniu wysokich walorów naukowych oraz przydatności dla rozwoju kultury architektonicznej wśród projektantów – twórców.

4.2. Okres po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych

Po obronie rozprawy doktorskiej w dalszym ciągu koncentrowałem swoje dociekania naukowe na związkach sztuki i architektury współczesnej oraz działalności awangardy w obu tych dziedzinach. W cieniu tego obszaru badawczego stopniowo pojawiały się nowe zainteresowania, które z czasem stopniowo uniezależniały moje badania od początkowej problematyki.

4.2.1. Podstawowe osiągnięcia

W 2012 roku podjąłem pracę w Instytucie Architektury i Urbanistyki Politechniki Łódzkiej. Dołączyłem wówczas do Zespołu Kształtowania Formy Architektonicznej. Szerzej na ten temat piszę w rozdziale 6.

Symbolicznym pomostem łączącym działalność przed i po doktoracie jest też publikacja w 2014 roku monografii mojego autorstwa pn. *Abstrakcja geometryczna a forma organiczna* [5]. Książka została opracowana na podstawie rozprawy doktorskiej. Należy jednak zaznaczyć że nie były to opracowania tożsame. Także proces wydawniczy sam w sobie wymagał przeprowadzenia procedury recenzyjnej, jak ma to zawsze miejsce w przypadku publikacji naukowych. Jeszcze przez pewien czas moje zainteresowania badawcze koncentrowały się na bezpośrednich związkach architektury i sztuki. Efektem tego były jeszcze dwie publikacje. W roku 2013 ukazał się mój tekst pt. *Abstrakcyjna kompozycja przestrzenna wobec autonomii formy architektonicznej*, opublikowany jako rozdział w monografii pokonferencyjnej pn. *Definiowanie przestrzeni architektonicznej. Zapis przestrzeni architektonicznej* [6], natomiast rok później wydany został artykuł również mojego autorstwa pt. *Architektura wobec sztuki abstrakcyjnej XX wieku* w czasopiśmie „Architectus” (Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej) [7]. Te dwa teksty uzupełniały i merytorycznie domykały pierwszy etap mojego rozwoju badawczego.

W tym okresie zacząłem również intensyfikować swoje badania nad architekturą południowoniemiecką i austriacką. Należy jednak zwrócić uwagę, że dotychczasowe badania dotyczące związków architektury i sztuki odegrały w tym względzie szczególną rolę, biorąc pod uwagę znaczenie niemieckiej awangardy na tle kształtującej się myśli modernistycznej w Europie. Pierwszą publikacją, w której zwracam uwagę na tę

problematykę jest artykuł pt. *Wiedeńskie domy projektu Adolfa Loosa: racjonalizm przeciw symbolowi i ekspresji*, który ukazał się w czasopiśmie „Architecturae et Artibus” (Wydział Architektury Politechniki Białostockiej) [8]. Praca ta była poprzedzona badaniami in-situ w Wiedniu, co pozwoliło mi lepiej zrozumieć istotę twórczości austriackiego architekta.

Wówczas też uświadomiłem sobie szczególną rolę ekspresji, która kształtowała architekturę współczesną, zapobiegając nadmiernemu jej racjonalizowaniu sukcesywnemu pozbawianiu jej pierwiastków twórczych i duchowych. Zidentyfikowanym przeze mnie momentem, w którym tak ukierunkowałem swoje poszukiwania naukowe, jest moje wystąpienie na międzynarodowej konferencji naukowej organizowanej przez Akademię Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie. Wygłoszony przeze mnie referat pn. *Ekspresja podstawą redefinicji porządku formy w przestrzeni miejskiej* wywołał żywą dyskusję podczas III Międzynarodowego Biennale Architektury Wnętrz. Pokłosem mojego udziału w tym wydarzeniu była publikacja tekstu, jako rozdziału w monografii wieloautorskiej pt. *Space reloading. Nowa przestrzeń – miejsca w mieście* [9]. Tekst obejmował zagadnienia radykalnych materialnych i niematerialnych ingerencji w przestrzeń miejską, dla których tłem pozostaje ekspresja architektoniczna.

W cyklu opublikowanych przeze mnie tekstów zauważalne jest też zainteresowanie fenomenologicznym podejściem do architektury. Pomimo że fenomenologia stanowi peryferyjne zagadnienie na tle całej podejmowanej przeze mnie tematyki, to jednak w znaczący sposób właśnie ona ukształtowała moje podejście do zagadnień kształtowania architektury. Jeszcze na etapie przygotowania rozprawy doktorskiej nawiązałem kontakt ze znawczynią tej dziedziny wiedzy w zakresie architektury - dr Beatą Sirowy z Norges miljø- og biovitenskapelige universitet (ang. The Norwegian University of Life Sciences). Zarówno zapoznanie się z architektoniczną literaturą przedmiotu, jak i przestudiowanie pism filozofów, takich jak Edmund Husserl, Leopold Blaustein, Martin Heidegger, umożliwiło mi zrozumienie problemu i świadome podjęcie badań w tym obszarze. Owocem tej aktywności była najpierw publikacja tekstu pt. *Fenomen w architekturze: wobec dyskusji na temat architektury fenomenologicznej* w monografii wydanej przez Instytut Filozofii i Sztuki Polskiej Akademii Nauk [10]. Drugą publikacją był artykuł pt. *Współczesna architektura sakralna w Monachium - forma w cieniu tradycji fenomenologicznej* opublikowany w czasopiśmie „Architecturae et Artibus” [11]. Ponieważ fenomenologiczne podejście do zagadnień budowlanych zdaje się stanowić realną alternatywę wobec intensywnego rozwoju wirtualnej rzeczywistości, ta gałąź wiedzy stale mnie interesuje.

W 2015 roku brałem udział w dwóch wydarzeniach naukowych. Podczas ogólnopolskiej konferencji „Badania Interdyscyplinarne w Architekturze” organizowanej przez Wydział Architektury Politechniki Śląskiej wygłosiłem referat pt. „Barwa i światło - ekspresja architektoniczna na tle uwarunkowań ergonomicznych i fizjologicznych”. W związku z tym wystąpieniem pojawiła się publikacja o tym samym tytule w wydawnictwie pokonferencyjnym [12]. Z kolei w związku z udziałem w konferencji „Definiowanie przestrzeni architektonicznej 2015. Gry i zabawy architektury” (bez wygłoszenia referatu), wydany został mój artykuł pt. *Post-structural games of architecture* w „Czasopiśmie Technicznym” (Politechnika Krakowska im. Tadeusza Kościuszki) [13]. Tekst wpisywał się wówczas w główny nurt moich zainteresowań naukowych.

W tym czasie rozpocząłem również badania nad twórczością grupy Coop Himmelb(l)au w przypadku której, działalność projektowa była silnie podbudowana opracowaniami teoretycznymi. Z naukowego punktu widzenia niezwykle atrakcyjna wydawała się bowiem wówczas konfrontacja zrealizowanych dzieł z tekstami źródłowymi. Stworzyła ona przestrzeń dla obszernych badań, które były jedną z podstaw do opracowania późniejszej monografii. W tamtym czasie natomiast opublikowane zostały pierwsze dwa teksty dotyczące tej tematyki. Pierwszy z nich to angielskojęzyczny artykuł pt. *Expressionistic form in the cosmopolitan works by Coop Himmelb(l)au* [14]. Drugim była *Ekspresja architektury Coop Himmelb(l)au na tle koncepcji estetycznej Gillesa Deleuze’a* [15]. Oba teksty lokowały w centrum zainteresowań tematykę powiązaną z dokonaniem austriackiej awangardy kontrkulturowej.

Warto zaznaczyć, że w tym samym roku ukazały się dwa inne moje artykuły, tj. *O zagadnieniach ekspresji wobec architektury symbolicznej* w piśmie „Budownictwo i Architektura” (Wydział Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej) [16] oraz *O zagadnieniach relatywizmu w globalnej architekturze* w Tece Komisji Architektury, Urbanistyki i Studiów Krajobrazowych - Oddział PAN w Lublinie [17]. Były to publikacje, w które dotyczyły badań podstawowych w zakresie teorii architektury, przy czym już zauważalnie koncentrowały się one na przykładach współczesnej architektury niemieckiej.

Publikacjami z tego okresu, które już silnie wpisywały się w badawczą linię narracyjną, która prowadził do mojego głównego dzieła naukowego, były dwa artykuły naukowe opublikowane w prasie branżowej. Pierwszym z nich był tekst pt. *Ekspresja ceglanych elewacji na przykładzie architektury niemieckiej i austriackiej* w piśmie „Szkło i Ceramika” (Sieć Badawcza ŁUKASIEWICZ – Instytut Ceramiki i Materiałów Budowlanych) [18] oraz *Tendencje we współczesnym wystawiennictwie samochodowym: trzy przypadki ekspresji*

architektonicznej w czasopiśmie „Przestrzeń i Forma” (Wydział Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie) [19].

W następnym roku wygłosiłem referat pt. „Współczesna myśl architektoniczna ukształtowana na podstawie literatury filozoficznej” podczas I Ogólnopolskiej Konferencji Naukowej „Literatura a architektura” organizowanej przez Uniwersytet Warszawski i Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie. W tym samym roku miało miejsce inne moje wystąpienie podczas międzynarodowego kongresu „Proportion. Harmonies. Identities – PHI 2016”, organizowanego przez Faculdade de Arquitetura da Universidade de Lisboa. Referat, który wówczas wygłosiłem w lisbońskim Museu do Oriente był zatytułowany: „Viennese utopia - the expression of revolutionary architectural thought”. Tekst został natomiast opublikowany jako rozdział wieloautorskiej monografii pt. *Utopia(s) - Worlds and Frontiers of the Imaginary* [20]. Możliwość publikacji w uznanym międzynarodowym wydawnictwie uznałem za wyróżnienie. Mój tekst dotyczył między innymi architektury efemerycznej i procesów twórczych wzbogacających przestrzeń miejską bez ingerencji w jej wymiar materialny. Podstawą naukowych dociekań były dokonania austriackiej neo-awangardy drugiej połowy XX wieku.

W 2017 roku opublikowane zostały w czasopismach trzy kolejne artykuły mojego autorstwa. Tak też ukazały się artykuły: *Architectural composition of the contemporary German synagogues – selected examples* w periodyku „Space & Form” / Przestrzeń Forma (Wydział Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie) [21], *Współczesna architektura niemiecka w kontekście wybranych pism filozoficznych* w czasopiśmie „Budownictwo i Architektura” (Wydział Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej) [22] oraz *Twórczość Hansa Holleina: symbol i ekspresja architektoniczna* w „Architectus” (Oficyna Wydawnicza Politechniki Wrocławskiej) [23]. Teksty te były skoncentrowane na różnych aspektach niemiecko-austriackiej architektury współczesnej, ponieważ moje zainteresowania naukowe w tym czasie były już jednoznacznie zorientowane na ten obszar badawczy.

W kolejnym roku zintensyfikowałem prace nad monografią, która stanowi główne osiągnięcie naukowe w ramach procedury habilitacyjnej. Niezależnie od tego wziąłem udział w krakowskiej konferencji „Definiowanie przestrzeni architektonicznej 2018. Racjonalistyczna czy intuicyjna droga do architektury” (bez wygłoszenia referatu). W ramach pokonferencyjnej monografii, wydany został między innymi tekst mojego autorstwa pt. *Rationalist tendencies: minimalist architecture in Vienna* [24]. Była to

praca, która miała na celu zwrócenie uwagi na specyfikę austriackiego minimalizmu i podkreśleniu jego odrębności w stosunku do tradycji szwajcarskich.

Rok później, po akceptacji mojego referatu, uzyskałem możliwość wystąpienia na Université Sorbonne Nouvelle w Paryżu podczas międzynarodowego kongresu „Proportion. Harmonies. Identities – PHI 2019” organizowanego, podobnie jak w przypadku poprzedniej edycji tego wydarzenia naukowego, przez Faculdade de Arquitetura da Universidade de Lisboa. Mój tekst zatytułowany *Gottfried Böhm's creativity: Architecture as a sculpture made of concrete* został wówczas opublikowany jako rozdział w monografii *Intelligence, Creativity and Fantasy* [25]. Jest to kolejna publikacja, której celem było ugruntowanie mojego dorobku naukowego w obrębie zagadnień związanych z niemieckim neoekspresjonizmem.

W 2022 roku wspólnie z prof. dr hab. inż. arch. Markiem Pabichem opublikowaliśmy tekst pt. *The phenomenon of Graz School: architecture between emotions and rationalism*. Został on wydany jako rozdział w monografii pt. *Creating Through Mind and Emotions* [26]. Poza badawczym charakterem tej publikacji, miała ona na celu jednocześnie popularyzację wiedzy na temat zjawiska, jakim była Szkoła Grazka. Jest to jeden z tematów poruszanych w monografii, która stanowi moje główne osiągnięcie naukowe.

W tym samym roku, miałem zaszczyt wygłosić referat na Universidade do Porto (Faculdade de Arquitectura) podczas tegorocznej edycji międzynarodowego kongresu „Proportion. Harmonies. Identities – PHI 2022”, której głównym organizatorem, tak jak poprzednio, był Faculdade de Arquitetura da Universidade de Lisboa. W tym miejscu chciałbym nadmienić, że publiczne wystąpienie w murach słynnej szkoły zaprojektowanej przez Álvaro Sizę było dla mnie bardzo osobistym doświadczeniem. Tekst mojego autorstwa pt. *The contemporary architectural concept of the coherence of space and time in the projects of Andreas Meck*, będzie stanowił rozdział w pokonferencyjnej monografii zatytułowanej: *Time and Space* (tekst otrzymał pozytywne recenzje i został przyjęty do druku). Opracowanie to zamyka obecny etap rozwoju naukowego. Oprócz zagadnień dotyczących współczesnej architektury niemieckiej, tekst zwraca uwagę na zagadnienia fenomenologiczne, które były wyraźnie dostrzegalne w mojej wcześniejszej działalności publikacyjnej i z którymi również wiąże swoje dalsze plany badawcze.

4.2.2. Główne osiągnięcie naukowe

Niezależnie od prowadzonej działalności naukowo-dydaktycznej i projektowej, już w 2014 roku rozpocząłem pracę nad głównym osiągnięciem naukowym, którym jest autorstwo monografii naukowej pt. *Ewolucja koncepcji ekspresjonistycznej w niemieckiej i austriackiej architekturze współczesnej* [27]. Książka została opublikowana przez Wydawnictwo Politechniki Łódzkiej. Opiniodawcami byli dr hab. inż. arch. Kinga Racoń-Leja, prof. uczelni (Politechnika Krakowska im. T. Kościuszki) oraz dr hab. inż. arch. Adam Nadolny, prof. uczelni (Politechnika Poznańska). Książka została wydana w 2022 roku.

Celem naukowym pracy było odnalezienie istoty koncepcji ekspresjonistycznej współtworzącej obraz współczesnej architektury, z uwzględnieniem jej genetycznych początków i wskazaniem stopniowych zmian. Osiągnięcie tak zdefiniowanego celu naukowego wymagało zróżnicowania technik badawczych, takich jak kwerendy i krytyka piśmiennictwa, sporządzanie roboczych opisów i analiz, przeprowadzanie wizji lokalnych umożliwiających przygotowanie dokumentacji fotograficznej, a także nawiązanie kontaktu z osobami, które miały unikalną wiedzę o obiektach pozostających w centrum mojego zainteresowania i zechciały się nią podzielić. Praca nad monografią była więc poprzedzona gromadzeniem materiałów o charakterze źródłowym i przekrojowym.

Przeprowadzenie pełnego przeglądu literatury przedmiotu wymagało między innymi studiów w archiwach i bibliotekach. Najbardziej owocne wydają się pod tym względem badania własne autora w Das Hamburgisches Architekturarchiv (Hamburskie Archiwum Architektoniczne). Instytucja ta gromadzi zarówno materiały z zakresu architektury i urbanistyki Hamburga, jak i dotyczące projektantów, których biografie łączą się z dziejami miasta. Cennym źródłem informacji były również niezwykle obszerne zbiory biblioteczne dwóch monachijskich instytucji: Zentralinstitut für Kunstgeschichte (Centralny Instytut Historii Sztuki) oraz Bayerische Staatsbibliothek (Bawarska Biblioteka Państwowa). W ich zasobach znajdują się liczne nieosiągalne w Polsce publikacje, często zupełnie współczesne, wąsko specjalistyczne, współtworzące podstawę tego opracowania. Efektywne okazały się także pobyty w wiedeńskim Die Österreichische Friedrich und Lillian Kiesler – Privatstiftung (archiwum Austriackiej Prywatnej Fundacji Fryderyka i Lilliany Kieslerów) oraz w monachijskim Städtische Galerie im Lenbachhaus (archiwum Miejskiej Galerii Lenbachhaus). Instytucje te, skoncentrowane wprawdzie na sztukach pięknych, udostępniają materiały, których analiza pozwala osadzić zjawiska będące centralnym punktem odniesień w tej pracy w szerszym kontekście kulturowym,

a sama działalność Fredericka Kieslera wydaje się symbolicznym pomostem łączącym sztukę z architekturą.

Niezwyczajnie motywujące było dla mnie nawiązanie osobistej korespondencji z największymi autorytetami w dziedzinie badań nad architekturą współczesną, jak prof. Kenneth Michael Hays z Harvard University – Graduate School of Design, prof. Peter Blundell Jones z University of Sheffield – School of Architecture i prof. Frank Rolf Werner z Bergische Universität Wuppertal, prof. Jasper Cepl z Hochschule Anhalt – Graduate School of Architecture, a także z samymi twórcami, jak prof. Karla Kowalski (Szyzskowitz – Kowalski+Partner Architekten). Bardzo pomocne okazały się również materiały dostarczone bezpośrednio przez pracownie projektowe, których realizacje stanowiły podstawę analiz na potrzeby niniejszego opracowania – Coop Himmelblau, Delugan Meissl, RLP Rüdiger Lainer, Ortner & Ortner Baukunst, Behnisch Architekten, Spengler-Wiescholek i wiele innych. Staranne przygotowanie tej publikacji nie byłoby jednak możliwe bez badań in situ. Bezpośredni ogląd interesujących mnie obiektów w Niemczech i Austrii umożliwił zarówno poznanie ich skali, jak i przestrzennego kontekstu, a nierzadko pozwolił zrozumieć haptyczny charakter tych dzieł, wymykający się czysto wizualnemu przekazowi.

Struktura monografii sprowadza się do wyraźnie wyodrębnionego wstępu, ośmiu rozdziałów i zakończenia. Na końcu opracowania zamieściłem bibliografię oraz źródła ilustracji. Dodatkowo książkę wieńczy streszczenie w języku angielskim.

Teza, stanowiąca podstawę opracowania, sprowadzała się do założenia, że współcześnie mamy do czynienia z nową postacią ekspresjonizmu. Dodatkowo, podobnie jak w przypadku pierwotnego nurtu, nie bez znaczenia pozostawał zakres terytorialny, który przy określonych założeniach można było ograniczyć do terenu Niemiec i Austrii. Badania podjęte w oparciu o metodę interpretacyjną, zasadniczo polegały na dogłębnym przeanalizowaniu szeregu realizacji na terenie tych krajów.

Analiza projektów pozwoliła wyodrębnić konkretne zagadnienia w ramach szeroko rozumianego nurtu ekspresjonistycznego. Nowa ekspresja może być reprezentowana zarówno poprzez zwarte i spójne układy, jak i systemy wewnętrznie zróżnicowane. Tworzy to rozdźwięk pomiędzy architektoniczną interpretacją jednolitości i różnorodności. Co więcej, ideologicznie obrazuje to różnicę pomiędzy kreatywnym dyktatem jednostki a pluralizmem. Monumentalne realizacje z początku XX wieku to na przykład przedsmak tradycjonalizmu współcześnie prezentowanego nam przez Hansa Kollhoffa. To podejście można konfrontować z erudycyjnym pluralizmem zainicjowanym w Niemczech przez brytyjskich architektów: Jamesa Stirlinga i Michaela

Wilforda. Zupełnie innym aspektem jest powszechne uznanie rzeźbiarskiego wymiaru betonu. Otworzyło to nowe możliwości przed architekturą neoekspresjonistyczną. Epokę zapoczątkowaną przez Goetheanum zwieńczył w XX wieku szereg unikalnych realizacji zespołu Hermanna Fehlinga i Daniela Gogela, które można skonfrontować z koncepcją „Betonfelsen” Gottfrieda Böhma. Ważną rolę jako medium architektoniczne odegrało też szkło. Fascynacja tym budulcem doprowadziła ostatecznie do tendencji dekompozycyjnych. Świadoma destabilizacja struktur ewoluowała natomiast w stronę dynamizmu, który urósł do rangi autonomicznego środka ekspresji.

Mechanizmy ekspresji mogą prowadzić również do wybitnie dekonstrukcyjnego wyrazu plastycznego. Kluczową kwestią jest kulturowa koncepcja „der Riss”. Estetykę pozorowanego zniszczenia wykorzystywali nie tylko lokalni architekci, tacy jak Günther Domenig, Günter Behnisch, czy grupa Coop Himmelblau, ale także kosmopolityczni twórcy w swoich niemieckich i austriackich projektach, na przykład Daniel Libeskind. Realizacje Michaela Szyszkowitza i Karli Kowalski symbolizują natomiast przejście do fazy tzw. „miękkiej deformacji” i form biomorficznych, które najpełniej reprezentują Szkołę Grazką. Ruch ten stał się fenomenem na skalę światową.

Rozwój formy architektonicznej w oparciu o bardziej zaawansowane geometryczne przekształcenia zaproponowali Zaha Hadid i Patrik Schumacher. Rozwój tendencji deformacyjnej poprzedzał równolegle akcjonizm i działalność Friedensaicha Hundertwassera. Te wiedeńskie tradycje kontynuują Günter Zamp Kelp oraz Ortner&Ortner Baukunst, a więc sukcesorzy kontrkulturowej grupy artystycznej Haus Rucker Co. Współczesne przemiany demonstrujące sprzeciw wobec oczywistych, dedykowanych architekturze rozwiązań dostrzegamy też w twórczości innych lokalnych i światowych architektów.

Omówiony w ostatnim rozdziale, ostatni wymiar współczesnego ekspresjonizmu opiera się na unikalnym podejściu do kwestii kolorystycznych. Tradycje wywodzące się z teorii „Farbenlehre” Johanna Wolfganga Goethego kontynuowały ekspresjonistyczne grupy artystyczne na początku XX wieku, a następnie neo-awangarda w drugiej połowie stulecia. Zbadane w tym kontekście zostały więc również najnowsze realizacje niemieckie i austriackie.

Zastosowane metody i techniki badawcze pozwoliły osiągnąć założone cele. Prowadzone badania pozwoliły na wykazanie, jak bardzo różnią się od siebie ścieżki ewolucji myśli ekspresjonistycznej. Wskazały one też rolę, jaką nurt ten odgrywa w kontekście kształtowania dzisiejszej rzeczywistości architektonicznej. W sensie czysto utylitarnym, książka przyczynia się do promowania świadomej postawy wśród twórców

architektury. Jej treść dowodzi tego, że architektura jest nie tylko projekcją możliwości technologicznych swojego czasu, ale stanowi również medium, poprzez które społeczeństwo uzewnętrznia emocje i wypowiada się w ważnych dla siebie kwestiach.

5. Informacja o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Poza Politechniką Łódzką (PŁ) utrzymuję kontakt z innymi uczelniami, co pozwala mi wymieniać doświadczenia naukowo-dydaktyczne, weryfikować kierunek podejmowanych badań a także mierzyć się z nowymi wyzwaniami zarówno o charakterze intelektualnym, jak i organizacyjnym.

Przede wszystkim w 2022 roku za pośrednictwem European Consortium of Innovative Universities (ECIU) nawiązałem kontakt z przedstawicielami z Uniwersytetem Technicznym w Monterrey w Meksyku (Tecnológico de Monterrey - TEC). Od tego czasu intensywnie współpracuję z badaczami La Escuela de Arquitectura, Arte y Diseño w TEC zarówno w zakresie badań naukowych, jak i dydaktyki. Wspólnie z naukowcami z TEC prowadzimy badania w zakresie percepcji przestrzeni miejskiej, ze szczególnym uwzględnieniem kwestii poczucia bezpieczeństwa. W kooperacji z TEC prowadzimy badania in-situ synchronicznie w Meksyku i Polsce. W kwestii dydaktycznej natomiast zdołaliśmy zaadaptować wieloletnią procedurę TEC - Global Shared Learning Classroom (<https://globalsharedlearning.tec.mx/en/gsl-classroom>). W ramach programu, w sposób zsynchronizowany realizujemy zajęcia z zakresu urbanistyki w PŁ i TEC. Polscy studenci w 3-osobowych zespołach pracują online wspólnie z analogicznymi grupami studentów meksykańskich. Zajęcia zostały rozpoczęte wygłoszonym przeze mnie wykładem na temat: „Urban Materiality”. Moje wystąpienie w roli *Guest Speaker* miało na celu przybliżenie międzynarodowej grupie studentów zagadnień związanych z wielozmysłową oceną przestrzeni miejskiej („Sensory Urbanism”). Strategia ta ideologicznie wywodzi się z fenomenologii, natomiast kierunkuje nowe podejście do kształtowania miast w obliczu zauważalnych zmian cywilizacyjnych.

Również od 2022 roku współpracuję naukowo z Zakładem Psychologii Medycznej w Warszawskim Uniwersytecie Medycznym. Prowadzone badania dotyczą ludzkiej percepcji architektury. Celem przedsięwzięcia jest lepsze zrozumienie zależności pomiędzy stanem emocjonalnym użytkowników danej przestrzeni, a jej wymiarem materialnym, a docelowo również wypracowanie standardów poprawiających jakość środowiska zbudowanego.

W roku akademickim 2021/2022 w Zakładzie Projektowania Architektoniczno-Urbanistycznego na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, prowadziłem w języku polskim i angielskim wykłady z cyklu „Etyka zawodu architekta” dla studentów I i II stopnia.

W okresie semestru zimowego, tj. od października 2022r. do lutego 2023r. (nieregularnie) prowadziłem w formule online w języku angielskim zajęcia dla studentów I i II stopnia Kyiv National University of Construction and Architecture. Program obejmował w szczególności zagadnienia architektury i sztuki ekspresjonizmu oraz fenomenologii architektonicznej.

Poza uczelniami współpracuję też z organizacjami, które promują i badają architekturę. Od 2016 do końca 2022 roku należałem do Austriackiego Towarzystwa Architektonicznego w Wiedniu (Österreichische Gesellschaft für Architektur - ÖGfA). Członkostwo w tej organizacji umożliwiło mi udział w wernisażach tematycznych wystaw oraz odbycie szeregu rozmów z pasjonatami i wybitnymi znawcami tematu. Uzyskałem przy tym dostęp do cennej literatury i szczególną możliwość poznania lokalnej architektury *in situ*. Niewątpliwie przynależność do ÖGfA pomogła mi zdobyć unikalnej wiedzy, percepcji i doświadczenia, które mogłem wykorzystać w monografii, stanowiącej moje główne dzieło naukowe.

Warto jednocześnie podkreślić, że od 2016 roku jestem członkiem brytyjskiej organizacji Architectural Humanities Research Association. Stowarzyszenie to łączy szczególnie młodych badaczy pod kątem wspólnych zainteresowań architektonicznych. Pomimo, że ta z kolei aktywność nie była tak jednoznacznie ukierunkowana na przygotowanie monografii, to jednak miała pewien udział w moim rozwoju akademickim. Poprzez poszerzenie wachlarza międzynarodowych kontaktów mogłem bowiem pozyskać partnerów naukowych do prowadzenia przyszłych badań.

Starając się uzyskiwać doświadczenie w różnych obszarach działalności naukowej, pełniłem też funkcję recenzenta w czasopiśmie naukowych. Współpracowałem w tym zakresie z czterema wydawnictwami: SAGE Publications, Common Ground Research Networks - University of Illinois, Canadian Center of Science and Education oraz Multidisciplinary Digital Publishing Institute. Swoje pierwsze recenzje pisałem dla czasopisma "International Education Studies". Periodyk ten nie był wprawdzie wyspecjalizowany w dziedzinie architektury, jednak redakcja zlecała mi opiniowanie tekstów dotyczących edukacji najbliższej reprezentowanej przeze mnie dziedziny. Z dzisiejszej perspektywy bardzo cenię to doświadczenie, ponieważ pozwoliło mi osiągnąć oczekiwany poziom profesjonalizmu w następnych przedsięwzięciach.

W kolejnych latach recenzowałem już artykuły w czasopismach wyspecjalizowanych w mojej dyscyplinie, takich jak "Space and Culture" "The Design Principles and Practices Journal Collection" "The International Journal of the Constructed Environment", "Art" i "Architecture". Opisywana tutaj aktywność pozwoliła mi szerzej niż dotychczas postrzegać kwestie dotyczące publikacji naukowych, takie jak popularyzacja badań, zasięg i czytelność publikacji, interdyscyplinarność, trudność oceny i weryfikacji warsztatu badawczego.

Warto też zaznaczyć, że w bieżącym roku współtworzyłem grupę naukowców, która została wykazana w charakterze podwykonawcy zespołu z Hamburg University of Applied Sciences (Hochschule für Angewandte Wissenschaften Hamburg) w ramach wniosku o finansowanie projektu badawczego "Towards More Sustainable Buildings with Energy Efficiency, Reduced CO2 Emissions, High Performance and Reduced Life Cycles (Built4sustainability)". Wniosek został złożony w związku z Horizon Europe Framework Programme. Przedsięwzięcie polega na poszukiwaniu energooszczędnych rozwiązań dla budownictwa. Udział grupy architektów z Pł w tym wielodyscyplinarnym zespole badawczym sprowadza się przede wszystkim do identyfikacji wymagań percepcyjnych i zapewnienia odpowiednich standardów estetyczno-przestrzennych dla projektowanych systemów materiałowych. Dotychczas wniosek nie został rozpatrzony przez Komisję Europejską.

6. Informacja o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę

Poniżej zamieściłem informację, uwzględniając podział osiągnięć, z jednej strony na te dotyczące organizacji i popularyzacji, a z drugiej strony na dokonania dotyczące dydaktyki. Wprowadzenie takiej struktury tekstu uzasadniam pokrewieństwem działalności w pierwszym obszarze. Z kolei aktywność dydaktyczna, która z natury rzeczy w dużej części podlega organizacji instytucjonalnej w obrębie uczelni, pozwoliła na wyodrębnienie jej w osobnym, drugim podrozdziale.

6.1. Osiągnięcia organizacyjne oraz popularyzujące naukę i sztukę

Moje początkowe zainteresowania koncentrowały się na pograniczu sztuki i architektury. Pierwszym dokonaniem popularyzatorskim była publikacja artykułu pt. *Differentia specifica abstrakcji organicznej i geometrycznej* w periodyku „Lamus. Pismo kulturalno – artystyczne” z 2013 roku [28]. Była to publikacja o charakterze popularno-naukowym. Tekst miał na celu zwrócenie uwagi szerszej grupie odbiorców na współzależności architektury współczesnej i sztuki abstrakcyjnej.

Rozpoczynając pracę w Politechnice Łódzkiej dołączyłem do Zespołu Kształtowania Formy Architektonicznej, prowadzonego przez dr hab. Adama Fołtarza – prof. uczelni. Prowadziłem wówczas wykłady i ćwiczenia projektowe z przedmiotu „Forma i barwa architektury”. Realizowany był wówczas autorski program, oparty na poszukiwaniach formalnych inspirowanych naturą, matematyką, sztuką, filozofią, muzyką, literaturą i kulturą ogólną. Warto w tym miejscu wspomnieć o jednej z niewymienionych wcześniej publikacji - artykule pt. *Retreat from superficiality in architecture*, opublikowanym w czasopiśmie naukowym „Urbanism. Architecture. Constructions” (Universitatea de Arhitectură și Urbanism Ion Mincu din București) [29]. Jest to tekst bezpośrednio związany z realizacją programu, w ramach przedmiotu „Forma i barwa architektury”. W tekście opisałem podejście dydaktyczne oparte na metodzie Theoretical Modeling Architecture (TMA), której wdrożenie umożliwiała studentom projektowanie abstrakcyjnych modeli architektonicznych, zainspirowanych „Architektonami” Kazimierza Malewicza, jednak posługujących się dzisiejszym językiem form.

Efekty programu dydaktycznego zostały poddane publicznej ocenie również przy okazji wystawy pt. „Dialog miejsca i czasu” przygotowanej we współpracy z dr hab. Adamem Fołtarzem – prof. uczelni w ramach szeroko zakrojonego wydarzenia kulturalnego, jakim był „Łódź Design Festival” w 2013 roku. Wernisaż miał miejsce w Akademickim Ośrodku Inicjatyw Artystycznych. Ze względu na ogólnodostępny charakter, wystawa stała się okazją do rozpowszechnienia wiedzy o nauczaniu architektury, także wśród tych mieszkańców miasta, którzy na co dzień nie mają do czynienia z tą dziedziną wiedzy.

W 2014 roku wspólnie z dr hab. n. med. Iwoną Maroszyńską - prof. ICZMP zorganizowaliśmy konkurs studencki na strefę wejściową Pawilonu Pediatrycznego Szpitala Instytutu Centrum Zdrowia Matki Polki w Łodzi. Głównym celem było znalezienie rozwiązania o wysokich walorach techniczno-estetycznych, które jednocześnie pozwoli wykreować przestrzeń możliwie najbardziej funkcjonalną, ale przede wszystkim przyjazną najmłodszym pacjentom. Moim zadaniem było określenie formalnych ram konkursu, stworzenie regulaminu, organizacja komisji i szereg innych prac towarzyszących. W kolejnym roku konkurs został rozstrzygnięty.

W całym okresie swojej działalności naukowej starałem się czynnie uczestniczyć w debacie dotyczącej zarówno architektury, jak i sztuki. Na łamach czasopisma naukowego „Kultura-Historia-Globalizacja” w 2015 roku opublikowałem *Komentarz do tekstu Karoliny Golinowskiej "Globalne struktury współczesnego świata sztuki"* [30], do

czego zachęcała wówczas redakcja periodyku, uzasadniając to chęcią pobudzenia debaty w środowisku naukowo-artystycznym. Tekst nie miał zatem charakteru prowokacyjnego, czy też konfrontacyjnego, lecz służył popularyzacji zagadnień związanych z współczesnym rozwojem sztuki, ale także zainicjowaniem dyskusji w tym obszarze.

Opierając się na wcześniejszych, pierwszych doświadczeniach związanych z organizacją wystaw, w 2016 roku podjąłem się organizacji kolejnego takiego wydarzenia, tym razem w Galerii B16. Od tego momentu osobiście projektowałem i przygotowywałem plakaty na potrzeby organizowanych przeze mnie wystaw. Wystawa dotyczyła prac studenckich wykonanych w Instytucie Architektury i Urbanistyki PŁ. Był to przedsięwzięcie, które motywująco wpłynęło na studentów, którzy jako autorzy projektów zmierzali się z ich publiczną ekspozycją.

W 2017 roku napisałem przedmowę do katalogu wystawowego „Adam Fołtarz - Forma”. Wernisaż miał miejsce w Centrum Sztuki Fort Sokolnickiego w Warszawie. Oprócz mnie, swoje teksty we wstępie katalogu opublikowali dr hab. inż. arch. Marta Tobolczyk (Akademia Vistula) oraz dr Paweł Szczepaniak (Uniwersytet Warszawski). Główny przedmiot wystawy stanowiły fotomontaże o tematyce architektonicznej. W moim odczuciu wystawę wyróżniała promocja humanistycznego aspektu w podejściu do kształtowania otoczenia, pomimo że relacja architektury z jej odbiorcą nie zawsze musi być oczywista.

Zorganizowana przeze mnie w 2017 roku wystawa prac konkursowych „Współczesna kamienica łódzka” w Instytucie Architektury i Urbanistyki PŁ była z kolei częścią inicjatywy wspólnej z Urzędem Miasta Łodzi i Akademią Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego. Sam konkurs miał na celu zaproponowanie kierunku rozwoju łódzkich kamienic. Takie przedsięwzięcie może bowiem wzmacniać tożsamość i zachęcać do szanowania zabytkowego kontekstu miejsca. Wyróżnione prace zostały wystawione siedzibach dwóch wymienionych łódzkich uczelni. Wernisaż odbywał się przy udziale Architekta Miasta.

Mając na uwadze potrzebę rozwijania współpracy pomiędzy nauką a przemysłem, od 2017 roku prowadzę przedsięwzięcie wydawnicze, które jest wspólną inicjatywą Instytutu Architektury i Urbanistyki PŁ oraz Grupy Tubądzin (Ceramika Tubądzin Sp. z o.o.). Efektem jest opublikowanie siedmiu monografii. Pełnię w związku z tym funkcję redaktora całej serii wydawniczej. Do moich głównych zadań należy w tym względzie dobór tekstów, konsultowanie treści z autorami, a także czynności organizacyjne, takie jak współpraca z wydawnictwem, konsultacje z podmiotem finansującym, kontrola

budżetu, zapewnienie spójności graficznej i identyfikacji wizualnej wszystkich książek współtworzących serię.

W 2017 roku Urząd Miasta Łodzi zaprosił mnie do udziału w komisji konkursowej w charakterze Sędziego Referenta. Tematem konkursu był projekt architektoniczny „Pomnika rodziny jednoroźców” w centralnym punkcie miasta. Moim zadaniem było między innymi zreferowanie nadesłanych prac, czynne uczestnictwo w obradach komisji oraz przygotowanie pisemnego uzasadnienia werdyktu. To wydarzenie uznaję za wartościowe doświadczenie, które z jednej strony wiąże się z zaangażowaniem w żywą debatę dotyczącą wizualno-przestrzennego rozwoju miasta, a z drugiej strony z doskonaleniem umiejętności uzasadniania w przestrzeni publicznej decyzji podejmowanych kolegalnie.

W kolejnym roku skontaktowała się ze mną redakcja portalu internetowego Austria Art z prośbą o udzielenie zgody na przedruk wybranych spośród moich publikacji poświęconych sprawom architektury austriackiej. Po uzyskaniu pozwoleń na wykorzystanie praw autorskich od stosownych redakcji czasopism naukowych, portal Austria Art opublikował w sieci zmodyfikowane, popularno-naukowe wersje niektórych moich tekstów, takich jak *Symbol i ekspresja architektoniczna | Hans Hollein* [31]. Warto zaznaczyć, że redakcja Austria Art dokonała modyfikacji zarówno w zakresie tekstu jak i ilustracji, co było w pełni uzasadnione rozpowszechnieniem treści w jak najszerszym gronie odbiorców.

Za istotne wydarzenie popularyzatorskie na tle swojej działalności uważam przede wszystkim jednak autorską wystawę fotografii pt. „Ekspresja/ekspresjonizm w architekturze austriackiej/niemieckiej”, której towarzyszyła publikacja katalogu o tym samym tytule [32]. Wystawa miała miejsce w 2018 roku i była następstwem kilkuletniego gromadzenia dokumentacji fotograficznej w związku z prowadzonymi badaniami in-situ. W moim odczuciu możliwość zorganizowania ogólnodostępnej wystawy fotograficznej w Galerii B16 była realną możliwością popularyzacji istoty moich badań nie tylko w hermetycznym środowisku uniwersyteckim, ale także wśród mieszkańców miasta. Lokalną opinię publiczną o wydarzeniu informowało m.in. Radio Łódź.

Wśród dodatkowego zaangażowania w sprawy organizacyjne warto zaznaczyć, że od roku 2020 roku zasiadam w Radzie Dyscypliny „Architektura i Urbanistyka” w dziedzinie Nauk Inżyniersko-Technicznych w Politechnice Łódzkiej (kadencja: 2020-2024). Niezależnie od tego, wielokrotnie byłem zaangażowany w uczelnianych komisjach egzaminacyjnych i kwalifikujących do konkursów (szczegółowe informacje podałem

w wykazie osiągnięć). Na przestrzeni lat organizowałem i aranżowałem też stoiska wydziałowe na targach i aktywnie uczestniczyłem w promocji kierunku poza uczelnią.

6.2. Osiągnięcia dydaktyczne

Wśród swoich osiągnięć dydaktycznych wskazuję przede wszystkim pełnienie funkcji promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim dr inż. arch. Katarzyny Witasia-Wyszackiej. W rozprawie zostało zbadane zjawisko wykorzystywania idei labiryntu, która odradzała się w momentach kryzysu wartości i potrzeby refleksji nad brakiem przejrzystości świata. Warto zaznaczyć, że tematyka jest wyjątkowo zbieżna z moimi zainteresowaniami naukowymi. Zarówno ten fakt, jak i wypracowany efektywny model współpracy w relacji „promotor – promotor pomocniczy – doktorantka” sprawił, że mogłem znacznie wpłynąć na strukturę opracowania. Obroniona rozprawa „Idea labiryntu w architekturze w XX i XXI wieku” uzyskała nagrodę Ministra Rozwoju i Technologii za najlepszą rozprawę doktorską w 2021 roku.

W 2022 roku uchwałą Rady ds. Spraw Naukowych w Dyscyplinach Inżynieria Lądowa, Geodezja i Transport, Architektura i Urbanistyka PŁ zostałem wyznaczony na promotora pomocniczego mgra szt. Miłosza Gortyńskiego. Przygotowywana rozprawa nosi tytuł: „Open society according to theory created by Karl Popper as an idea present in the architecture of Poland in years 1956 – 2004”. Praca jest skoncentrowana na relacjach społecznych, które wpływają na określone ukształtowanie architektury. W tym przypadku, punkt wyjściowy dla rozważań stanowi koncepcja „społeczeństwa otwartego” wylansowana przez austriackiego filozofa.

W ramach podstawowej działalności dydaktycznej systematycznie promowałem dyplomy magisterskie i inżynierskie (łącznie 28, w tym 2 wyróżnione). Do dzisiaj recenzowałem też 45 dyplomów studenckich (magisterskich i inżynierskich). Wielokrotnie zasiadałem w komisjach dyplomowych w roli przewodniczącego.

Powierzenie mi obowiązków związanych z prowadzeniem zajęć dla doktorantów już w 2013 roku traktuję jako osobiste wyróżnienie, ponieważ ten zakres dydaktyki dotyczy na ogół nauczycieli akademickich posiadających wieloletni staż. Początkowo prowadziłem laboratoria w ramach przedmiotu „Wybrane problemy historii sztuki”. Od 2021 roku, wraz z powołaniem do życia Interdyscyplinarnej Szkoły Doktorskiej PŁ (ISD), przydzielono mi przedmioty obowiązkowe dla doktorantów, takie jak : „Conducting research in the field of architecture and urban planning”, czy też „Theory and history of architecture” oraz przedmiot obieralny „Knowledge about culture”. Wszystkie zajęcia w ISD są prowadzone w języku angielskim.

W całym okresie mojej działalności dydaktycznej prowadziłem też wykłady w ramach programu inżynierskiego i magisterskiego. Były to zajęcia na kierunku Architektura i Urbanistyka dla studentów I stopnia („Projektowanie i budowa formy architektonicznej”), jak i dla studentów II stopnia („Forma i barwa w architekturze” i „Ergonomia”). Także w ramach II stopnia wykładałem dla kierunku Architektura Wnętrz („Projektowanie architektoniczne II”). Ponadto, prowadziłem wykłady dla studiów angielskojęzycznych I stopnia na kierunku Architecture (“Introduction to contemporary culture and architecture” i “Design and construction of architectural form”).

Prowadziłem również ćwiczenia i zajęcia projektowe w języku polskim dla kierunku Architektura i Urbanistyka (np. „Teoria architektury i sztuki”, „Język obcy do celów naukowych”) oraz w języku angielskim dla kierunku Architecture (“History of modern architecture”) i dla kierunku Architecture Engineering (“Construction in contemporary architecture”, “Freehand drawing studio”). Warto zaznaczyć, że prowadziłem też zajęcia dla Kolegium Gospodarki Przestrzennej PŁ („Planowanie przestrzenne w skali regionalnej”).

W 2022 ukończyłem intensywny, 60-godzinny kurs coachingu naukowego, co umożliwi mi w przyszłości pełnienie funkcji opiekuna naukowego w programie E²TOP, przeznaczonego dla najbardziej utalentowanych studentów PŁ.

Podsumowując kwestię osiągnięć chciałbym podkreślić, że moje zaangażowanie działalność popularyzatorską, organizacyjną i dydaktyczną zaowocowało między innymi nagrodami za osiągnięcia, przyznanymi przez JM Rektora Politechniki Łódzkiej w latach: 2015, 2016; 2017, 2018; 2019, 2022. Przez cały okres swojej działalności starałem się zachować równowagę pomiędzy aktywnością w tych trzech obszarach.

7. Inne informacje dotyczące kariery zawodowej

Warto zaznaczyć, że moja działalność naukowa, dydaktyczna i popularyzatorska w całym okresie działalności akademickiej była w miarę możliwości stale uzupełniana aktywnością zawodową. Od czasu uzyskania uprawnień budowlanych opracowałem wiele projektów architektoniczno-budowlanych i wykonawczych, pełniłem rolę generalnego projektanta, kierownika zespołu projektowego i koordynatora inwestycji budowlanych.

Jednym z projektów, które można wymienić przy tej okazji, jest przebudowa ratowniczo-gaśniczej jednostki straży pożarnej na Lokalne Centrum Sterowania w Skierniewicach. Był to projekt bardzo skomplikowany pod względem technologicznym. Wymagał on w związku z tym dobrze skoordynowanej współpracy

z projektantami branżowymi (telekomunikacja, automatyka, elektroenergetyka - zasilanie prądem zmiennym i sterowanie odłącznikami prądu stałego, instalacje sanitarne), a biorąc pod uwagę fakt bardzo złego stanu istniejącej substancji budowlanej, zaprojektowanie budynku wymusiło też wysoki poziom współpracy z konstruktorami. Oprócz funkcji technicznej, w budynku zaprojektowałem pomieszczenia biurowe i zaplecze socjalne dla pracowników. Inwestycja realizowana w formule „projektuj-buduj” wiązała się z uznaniem kontraktowego zwierzchnictwa generalnego wykonawcy (konsorcjum firm: Strabag-Thales-Ferroc).

Przebudowa przystanków osobowych Łódzkiej Kolei Aglomeracyjnej (Łódź Arturówek, Łódź Marysin, Łódź Stoki). Pomimo restrykcyjnych wymogów kontraktowych narzucających rozwiązania, zdołałem przekonać inwestora o słuszności zastosowania stonowanej kolorystyki (odcienie szarości) i faktur (np. surowy beton, stal nierdzewna). W ramach inwestycji udało się np. skomunikować ruch pieszy na poziomie ulicy Inflanckiej z nowym przystankiem, a w innym przypadku przy wsparciu JM Rektora UM w Łodzi, zlokalizować przystanek bliżej Centralnego Szpitala Klinicznego, niż przewidział to inwestor na etapie przetargu. Warto podkreślić, że realizacja wiązała się ze złożoną procedurą budowlano-administracyjną w Urzędzie Wojewódzkim w Łodzi (wojewoda jako organ architektoniczno-budowlany pierwszej instancji dla inwestycji zlokalizowanych na terenach zamkniętych).

Ciekawym wyzwaniem było dla mnie projektowanie obiektów na terenie stacji kolejowej Grodzisk Mazowiecki, która jest w całości wpisana do rejestru zabytków. Wśród najważniejszych obiektów warto wymienić cały pieszy układ komunikacyjny wraz z peronami i przejściem podziemnym przylegającymi do dworca, który powstał w latach 30. XX wieku według projektu Romualda Millera. Zaproponowane przeze mnie wielopoziomowe rozwiązanie dojść umożliwiło dostęp do tunelu od strony miasta bez konieczności dwukrotnego pokonywania przez pieszych wysokości peronu. Ważnym aspektem było zapewnienie pełnego dostępu do obiektu dla osób niepełnosprawnych. Nawierzchnie zostały wykończone przy użyciu specjalnie wyprodukowanych kształtek klinkierowych, aby nawiązać do pierwotnych rozwiązań. Oryginalne mozaiki klinkierowe oraz fragmenty bazaltowego bruku w układzie „pawiego oka” zostały wiernie odtworzone. Wybudowane windy i klatki schodowe zostały wykończone tymi samymi materiałami. Odrestaurowana została modernistyczna wiata, która w okresie międzywojennym została wykonana ze sprężonego betonu. Odtworzone zostały również metalowe pałaki oryginalnie przeznaczone do utwierdzenia flag państwowych. Zastosowany został tynk z dodatkiem miki w celu odzyskania pierwotnego połysku ścian. Te i inne zabiegi miały na celu jak najwierniejsze odtworzenie pierwotnego stanu

wiaty, jako świadectwa epoki. Należy zaznaczyć, że wszystkie projekty były na bieżąco konsultowane i opiniowane przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Warszawie. Poza historycznym obszarem stacji zaprojektowałem nowy budynek Lokalnego Centrum Sterowania, w którym znajdują się stanowiska pracy dyżurnych ruchu i diagnostów oraz który jest wyposażony w zaawansowane instalacje sterownicze i teletechniczne zapewniające bezpieczeństwo komunikacyjne.

Wśród innych obiektów na stacjach kolejowych zaprojektowałem między innymi obiektów obsługi podróżnych na stacji Tarnów Mościce wraz z jej pełnym dostosowaniem do potrzeb osób niepełnosprawnych. Zaprojektowałem też remont zabytkowej nastawni we Wronkach.

Od 2017 roku zostałem zaangażowany w projektowanie i obsługę inwestycyjną w związku z rozbudową dwóch centrów logistycznych dla grupy PCC. Pierwszym z nich jest terminal przeładunkowy PCC Intermodal w Kutnie (projekt 2017), a drugim - PCC Intermodal w Brzegu Dolnym k. Wrocławia (projekt 2021). Oba te obiekty działają w charakterze intermodalnych centrów logistycznych w transporcie transgranicznym oraz tzw. „suchych portów”. Przeładunek pomiędzy środkami transportu odbywa się za pomocą suwnic i pojazdów typu „reachstacker”. Podobne doświadczenie zdobyłem przy okazji projektowania (2018) i pełnienia nadzoru autorskiego podczas budowy (2019) bocznicy kolejowej Bosch Siemens - Grupa BSH Sprzęt Gospodarstwa Domowego – do Parku Przemysłowego przy ul. Jędrzejowskiej w Łodzi. Ważnym aspektem w przypadku tego przedsięwzięcia było przeprowadzanie procedur związanych z ochroną środowiska.

Za jedno z ważniejszych nowych dokonań uznaję autorstwo opracowania pn. *Feasibility Study for the investment entitled: "Construction of a railway research and testing center in Poland"* (pol. Studium Wykonalności dla inwestycji pn. „Budowa centrum badań i testów kolejowych w Polsce”) dla Meridian Generic Rail Limited, London, UK. Opracowanie zostało przygotowane w 2022 roku przez zespół pod moim kierownictwem. Jest to wielobranżowy projekt o charakterze studialnym (konceptyjnym), który przewiduje budowę eksperymentalnego toru służącego do testowania kolei dużych prędkości oraz prowadzenia badań naukowych oraz przeprowadzania procedur technicznych, związanych z homologacją pojazdów. Przewidziane zostały dwa kompleksy przemysłowe oddalone od siebie ok. 20km. Każdy z nich będzie zawierał przede wszystkim hale napraw, budynki biurowe, magazyny i parkingi. Uznaję to przedsięwzięcie za bardzo nowatorskie i unikatowe w skali kraju.

Rozpoczęcie budowy tego ośrodka może zdecydowanie wzmocnić polski sektor innowacji technicznych w skali europejskiej.

Niezależnie od powyżej opisanych projektów infrastrukturalnych o złożonym charakterze, zaprojektowałem kilka mniejszych i stosunkowo prostych realizacji, głównie budynków mieszkalnych jednorodzinnych (budowy i przebudowy).

Obecnie, w charakterze generalnego projektanta, przystępuję do pracy nad zadaniem inwestycyjnym polegającym na dalszej rozbudowie Terminala Przeładunkowego PCC Intermodal pod kątem zintegrowania go z infrastrukturą zakładów chemicznych PCC Rokita w Brzegu Dolnym k. Wrocławia.

Warto zaznaczyć, że działalność projektowa, szczególnie w ostatnich latach, przyczyniła się do znacznego rozwinięcia moich kompetencji menadżerskich. Przyczyny upatruję zauważalnej współcześnie ewolucji zawodu architekta w obliczu zmieniającego się rynku inwestycji budowlanych. Praca ta zawsze wymagała wszechstronnego wykształcenia i bogatego doświadczenia, ale dziś zdaje się również narzucać obowiązek posiadania coraz większej wiedzy prawnej i ekonomicznej.

8. Podsumowanie

Podsumowując, pragnę zaznaczyć że traktuję architekturę i urbanistykę, z jednej strony jako dyscyplinę poddaną regułom nauki, ale z drugiej strony, jako rodzaj sztuki i rzemiosła, które nie poddają się parametryzacji w sposób oczywisty. W mojej ocenie, ten stan rzeczy powoduje że każdy „architekt-dydaktyk-naukowiec” wielokrotnie staje przed wyzwaniem, które są obce innym dyscyplinom akademickim. Połączenie tych dwóch, często pozornie sprzecznych ze sobą sfer, traktuję zatem również jako osobiste wyzwanie, z którym zmagam się na przestrzeni kilkunastoletniej działalności akademickiej. Ufam więc, że dalszy rozwój naukowy pozwoli mi nie tylko rozpowszechniać i utrwalać myśl architektoniczną wśród naukowców i studentów, ale także promować architekturę w szerszym wymiarze społecznym.

Aleksander Serafin

ODNIESIENIA DO PUBLIKACJI W TEKŚCIE AUTOREFERATU
(PEŁNĄ LISTĘ PUBLIKACJI ZAMIEŚCIŁEM W WYKAZIE OSIĄGNIĘĆ):

- [1] A. Serafin (2008), *Dematerializacja współczesnej architektury*, "Archivolta", 2, s. 52-54.
- [2] A. Serafin, *Polska awangarda artystyczna i architektoniczna na tle innych ośrodków europejskich w okresie międzywojennym*, [w:] *Dwa dwudziestolecia Rzeczypospolitej. Oświata – religia – kultura i społeczeństwo. Próba bilansu* – red. Maciej Fic, Lech Krzyżanowski, Miłosz Skrzypek, Uniwersytet Śląski w Katowicach, Katowice 2010, s. 305-316.
- [3] A. Serafin, *Zmiany w percepcji architektury i sztuki wobec działań awangardy*, [w:] *Rocznik Kognitywistyczny. Tom IV* – red. Aleksander Pohl, Martyna Goc, Maja Kittel, Tomasz Konik, Marta Siedlecka, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2010, s. 167-172.
- [4] A. Serafin, *Architektoniczna interpretacja dzieł sztuki awangardowej w pierwszej połowie XX wieku*, [w:] *Wokół problemów z interpretacją i historią* – red. Ewa Nawrocka, Monika Żmudzka-Brodnicka, Witold Płotka, Józef Żerko,, Ateneum – Szkoła Wyższa, Gdańsk 2011, s. 209-222.
- [5] A. Serafin, *Abstrakcja geometryczna, a forma organiczna*, Wydawnictwo Politechniki Łódzkiej, Łódź 2014
- [6] A. Serafin, *Abstrakcyjna kompozycja przestrzenna wobec autonomii formy architektonicznej*, [w:] *Definiowanie przestrzeni architektonicznej. Zapis przestrzeni architektonicznej. Tom II* – red. Maria Misiągiewicz, Dariusz Kozłowski, Wydawnictwo PK, Kraków 2013, s. 499-504.
- [7] A. Serafin (2014), *Architektura wobec sztuki abstrakcyjnej XX wieku*, "Architectus", 1(37), s. 19-28.
- [8] A. Serafin (2014), *Wiedeńskie domy projektu Adolfa Loosa: racjonalizm przeciw symbolowi i ekspresji*, "Architecturae et Artibus", 3(21), s. 63-70.
- [9] A. Serafin, *Ekspresja podstawą redefinicji porządku formy w przestrzeni miejskiej / Expression as the basis for redefining order of the form in the urban space*, [w:] *Space reloading. Nowa przestrzeń – miejsca w mieście* – red. Beata Gibała-Kapecka, WAW Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, Kraków 2014, s. 153-166.
- [10] A. Serafin, *Fenomen w architekturze: wobec dyskusji na temat architektury fenomenologicznej*, [w:] *Przewodnik po fenomenologii. Tom I* – red. Witold Płotka, IFiS Polska Akademia Nauk, Warszawa 2014, s. 519-535.
- [11] A. Serafin (2015), *Współczesna architektura sakralna w Monachium – forma w cieniu tradycji fenomenologicznej*, "Architecturae et Artibus", 4, s. 43-53.
- [12] A. Serafin, *Barwa i światło – ekspresja architektoniczna na tle uwarunkowań ergonomicznych i fizjologicznych*, [w:] *Badania Interdyscyplinarne w Architekturze. Tom III* – red. Beata Komar, Joanna Biedrońska, Anna Szewczenko, WA Politechnika Śląska, Gliwice 2015, s. 170-179.
- [13] A. Serafin (2015), *Post-structural games of architecture*, "Czasopismo Techniczne", Z. 9-A, s. 313-318.
- [14] A. Serafin (2015), *Expressionistic form in the cosmopolitan works by Coop Himmelb(l)au*, "Czasopismo Techniczne", Z 10-A, s. 33-40.
- [15] A. Serafin (2015), *Ekspresja architektury Coop Himmelb(l)au na tle koncepcji estetycznej Gillesa Deleuze'a / The expression of architecture by Coop Himmelb(l)au against the aesthetical concept by Gilles Deleuze*, "Architectus", 4(44), s. 43-50.
- [16] A. Serafin (2015), *O zagadnieniach ekspresji wobec architektury symbolicznej*, "Budownictwo i Architektura", 14(2), s. 93-104.

- [17] A. Serafin (2015), *O zagadnieniach relatywizmu w globalnej architekturze*, "Teka Komisji Architektury, Urbanistyki i Studiów Krajobrazowych", Tom 11, nr 4, s. 100-105.
- [18] A. Serafin (2015), *Ekspresja ceglanych elewacji na przykładzie architektury niemieckiej i austriackiej*, "Szkło i Ceramika", 3, s. 22-26.
- [19] A. Serafin (2015), *Tendencje we współczesnym wystawiennictwie samochodowym: trzy przypadki ekspresji architektonicznej / Trends in the contemporary automotive exhibition buildings: three cases of architectural expression*, "Przestrzeń i Forma", 24(1), s. 73-84.
- [20] A. Serafin, *Viennese utopia - the expression of revolutionary architectural thought*, [w:] *Utopia(s) - Worlds and Frontiers of the Imaginary* - red. Maria Rosário Monteiro, Mário Ming Kong, Maria João Pereira Neto, CRC Press / Taylor & Francis Group, London 2016, s. 135-139.
- [21] A. Serafin (2017), *Architectural composition of the contemporary German synagogues – selected examples / Kompozycja architektoniczna współczesnych, niemieckich synagog – wybrane przykłady*, "Space & Form / Przestrzeń i Forma", 29, s. 79-92.
- [22] A. Serafin (2017), *Współczesna architektura niemiecka w kontekście wybranych pism filozoficznych*, "Budownictwo i Architektura", 16(4), s. 5-13.
- [23] A. Serafin (2017), *Twórczość Hansa Holleina: symbol i ekspresja architektoniczna / Creative activity of Hans Hollein: symbol and architectural expression*, "Architectus", 3(51), s. 17-26.
- [24] A. Serafin, *Rationalist tendencies: minimalist architecture in Vienna*, [w:] *Defining the architectural space: rationalistic or intuitive way to architecture. Vol. 7 / Definiowanie przestrzeni architektonicznej: racjonalistyczna czy intuicyjna droga do architektury. Tom VII* – red. Tomasz Kozłowski, Wydawnictwo PK, Kraków 2018, s. 33-42.
- [25] A. Serafin, *Gottfried Böhm's creativity: Architecture as a sculpture made of concrete*, [w:] *Intelligence, Creativity and Fantasy* - red. Mário S. Ming Kong, Maria do Rosário Monteiro, Maria João Pereira Neto, CRC Press / Taylor & Francis Group, London 2019, s. 109-113.
- [26] A. Serafin, M. Pabich, *The phenomenon of Graz School: Architecture between emotions and rationalism*, [w:] *Creating Through Mind and Emotions* - red. Mário S. Ming Kong, Maria do Rosário Monteiro, Maria João Pereira Neto, CRC Press / Taylor & Francis Group, London 2022, s. 99-104.
- [27] A. Serafin, *Ewolucja koncepcji ekspresjonistycznej w niemieckiej i austriackiej architekturze współczesnej*, Wydawnictwo Politechniki Łódzkiej, Łódź 2022
- [28] A. Serafin (2013), *Differentia specifica abstrakcji organicznej i geometrycznej*, "Lamus. Pismo kulturalno – artystyczne", 2/12(28), s. 8-13.
- [29] A. Serafin (2016), *Retreat from superficiality in architecture*, "Urbanism. Architecture. Constructions", 7(1), s. 57-66.
- [30] A. Serafin (2015), *Komentarz do tekstu Karoliny Golinowskiej "Globalne struktury współczesnego świata sztuki"*, "Kultura-Historia-Globalizacja", 10, s. 167-168.
- [31] *Symbol i ekspresja architektoniczna | Hans Hollein*, [w:] <http://www.austriart.pl/2018/07/symbol-i-ekspresja-architektoniczna-hans-hollein/>
- [32] Aleksander Serafin. *Ekspresja/ekspresjonizm w architekturze austriackiej/niemieckiej*, Wydawnictwo Politechniki Łódzkiej, Łódź 2016

ZAŁĄCZNIK NR 4

WYKAZ OSIĄGNIĘĆ NAUKOWYCH

dr inż. arch. Aleksander Serafin
Instytut Architektury i Urbanistyki
Politechnika Łódzka

ORCID: 0000-0001-6300-5229

Data: 24 kwietnia 2023r.

UZYSKANE DYPLOMY

- o 2012 Dyplom uzyskania stopnia naukowego doktora nauk technicznych

Dziedzina: Architektura i urbanistyka

Podmiot nadający: Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej

Temat rozprawy: „Abstrakcja geometryczna a forma organiczna. Architektura europejska na tle dokonań awangardy pierwszej połowy XX wieku”

Promotor pracy: Prof. dr hab. inż. arch. Marek Pabich

Recenzenci: Prof. dr hab. inż. arch. Krzysztof Pawłowski,
Politechnika Łódzka

Prof. dr hab. Jan Wiktor Sienkiewicz,
Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu

Rozprawa doktorska wyróżniona ze względu na wysokie walory naukowe oraz przydatność opracowania dla rozwoju kultury architektonicznej projektantów – twórców.

- wyciąg z protokołu 678 posiedzenia Rady Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej, które odbyło się 10 maja 2012 roku.

- o 2004 Dyplom uzyskania tytułu zawodowego magistra inżyniera architekta

Kierunek studiów: Architektura i urbanistyka

Podmiot nadający: Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Politechniki Łódzkiej

Temat pracy: „Zabudowa wielofunkcyjna w dzielnicy Saint-Gilles w Brukseli”

Promotor pracy: Prof. dr hab. inż. arch. Marek Pabich

Recenzent pracy: mgr inż. arch. Włodzimierz Krakowski

STUDIA

- o 1999 - 2004 Politechnika Łódzka, Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska, Instytut Architektury i Urbanistyki
kierunek studiów: "Architektura i urbanistyka"
- o 2003 – 2004 WenK Hoger Architectuurinstituut Sint-Lucas, Bruksela, Belgia
(ob. KU Leuven, Faculteit Architectuur, Campus Sint-Lucas Brussel)
kierunek studiów: "Architecture"

PUBLIKACJE

Monografie naukowe (recenzowane):

- A. Serafin, *Ewolucja koncepcji ekspresjonistycznej w niemieckiej i austriackiej architekturze współczesnej*, Wydawnictwo Politechniki Łódzkiej, Łódź 2022
ISBN 978-83-66287-62-4
Opiniodawcy: dr hab. inż. arch. Adam Nadolny, prof. PP
dr hab. inż. arch. Kinga Racoń-Leja, prof. PK
- A. Serafin, *Abstrakcja geometryczna, a forma organiczna*, Wydawnictwo Politechniki Łódzkiej, Łódź 2014
ISBN 978-83-7283-596-3
Opiniodawcy: prof. dr hab. inż. arch. Krzysztof Pawłowski,
prof. dr hab. Jan Wiktor Sienkiewicz

Katalogi wystawowe:

- Aleksander Serafin. *Ekspresja/ekspresjonizm w architekturze austriackiej/niemieckiej*, Wydawnictwo Politechniki Łódzkiej, Łódź 2016
ISBN 978-83-7283-817-9
- Przedmowa do katalogu wystawy „Forma” Adam Fołtarz, Centrum Sztuki Fort Sokolnickiego, Warszawa, 2017

Rozdziały w monografiach naukowych (recenzowanych):

- A. Serafin, *The contemporary architectural concept of the coherence of space and time in the projects of Andreas Meck*, [w:] *Time and Space* - red. Mário S. Ming Kong, Maria do Rosário Monteiro, Maria João Pereira Neto
[praca w druku - recenzja pozytywna]
- A. Serafin, M. Pabich, *The phenomenon of Graz School: Architecture between emotions and rationalism*, [w:] *Creating Through Mind and Emotions* - red. Mário S. Ming Kong, Maria do Rosário Monteiro, Maria João Pereira Neto, CRC Press / Taylor & Francis Group, London 2022, s. 99-104.
ISBN 978-0-367-27993-6
- A. Serafin, *Gottfried Böhm's creativity: Architecture as a sculpture made of concrete*, [w:] *Intelligence, Creativity and Fantasy* - red. Mário S. Ming Kong, Maria do Rosário

- Monteiro, Maria João Pereira Neto, CRC Press / Taylor & Francis Group, London 2019, s. 109-113. ISBN 978-0-367-27719-2
- A. Serafin, *Rationalist tendencies: minimalist architecture in Vienna*, [w:] *Defining the architectural space: rationalistic or intuitive way to architecture*. Vol. 7 / *Definiowanie przestrzeni architektonicznej: racjonalistyczna czy intuicyjna droga do architektury*. Tom VII – red. Tomasz Kozłowski, Wydawnictwo PK, Kraków 2018, s. 33-42. ISBN 978-83-65991-12-6
 - A. Serafin, *Viennese utopia - the expression of revolutionary architectural thought*, [w:] *Utopia(s) - Worlds and Frontiers of the Imaginary* - red. Maria Rosário Monteiro, Mário Ming Kong, Maria João Pereira Neto, CRC Press / Taylor & Francis Group, London 2016, s. 135-139. ISBN 978-1-138-19748-0
 - A. Serafin, *Barwa i światło - ekspresja architektoniczna na tle uwarunkowań ergonomicznych i fizjologicznych*, [w:] *Badania Interdyscyplinarne w Architekturze*. Tom III - red. Beata Komar, Joanna Biedrońska, Anna Szewczenko, WA Politechnika Śląska, Gliwice 2015, s. 170-179. ISBN 978-83-947871-2-7 (całość: ISBN 978-83-947871-4-1)
 - A. Serafin, *Fenomen w architekturze: wobec dyskusji na temat architektury fenomenologicznej*, [w:] *Przewodnik po fenomenologii*. Tom I – red. Witold Płotka, IFiS Polska Akademia Nauk, Warszawa 2014, s. 519-535. ISBN 978-83-7683-088-9 (całość: 978-83-7683-083-4)
 - A. Serafin, *Ekspresja podstawą redefinicji porządku formy w przestrzeni miejskiej / Expression as the basis for redefining order of the form in the urban space*; [w:] *Space reloading. Nowa przestrzeń – miejsca w mieście* – red. Beata Gibała-Kapecka, WAW Akademia Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie, Kraków 2014, s. 153-166. ISBN 978-83-84448-04-1
 - A. Serafin, *Abstrakcyjna kompozycja przestrzenna wobec autonomii formy architektonicznej*, [w:] *Definiowanie przestrzeni architektonicznej. Zapis przestrzeni architektonicznej*. Tom II – red. Maria Misiągiewicz, Dariusz Kozłowski, Wydawnictwo PK, Kraków 2013, s. 499-504. ISSN 0860-097X
 - Publikacje przed uzyskaniem stopnia doktora:

- A. Serafin, *Architektoniczna interpretacja dzieł sztuki awangardowej w pierwszej połowie XX wieku*, [w:] *Wokół problemów z interpretacją i historią* – red. Ewa Nawrocka, Monika Żmudzka-Brodnicka, Witold Płotka, Józef Żerko, Ateneum – Szkoła Wyższa, Gdańsk 2011, s. 209-222. ISBN 978-83-61079-12-5
- A. Serafin, *Zmiany w percepcji architektury i sztuki wobec działań awangardy*, [w:] *Rocznik Kognitywistyczny*, Tom IV – red. Aleksander Pohl, Martyna Goc, Maja Kittel, Tomasz Konik, Marta Siedlecka, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2010, s. 167-172. ISBN 978-83-233-3146-9
- A. Serafin, *Polska awangarda artystyczna i architektoniczna na tle innych ośrodków europejskich w okresie międzywojennym*, [w:] *Dwa dwudziestolecia Rzeczypospolitej. Oświata – religia – kultura i społeczeństwo. Próba bilansu* – red. Maciej Fic, Lech Krzyżanowski, Miłosz Skrzypek, Uniwersytet Śląski w Katowicach, Katowice 2010, s. 305-316. ISBN 978-83-929815-2-7

Artykuły w czasopismach naukowych (recenzowanych):

- o A. Serafin (2017), *Architectural composition of the contemporary German synagogues – selected examples / Kompozycja architektoniczna współczesnych, niemieckich synagog – wybrane przykłady*, *Space & Form / Przestrzeń i Forma*, 29, s. 79-92. e-ISSN 2391-7725, ISSN 1895-3247, DOI: 10.21005/pif.2017.29.B-04
- o A. Serafin (2017), *Współczesna architektura niemiecka w kontekście wybranych pism filozoficznych*, *Budownictwo i Architektura*, 16(4), s. 5-13. ISSN 1899-0665, e-ISSN 2544-3275
- o A. Serafin (2017), *Twórczość Hansa Holleina: symbol i ekspresja architektoniczna / Creative activity of Hans Hollein: symbol and architectural expression*, *Architectus*, 3(51), s. 17-26. ISSN 1429-7507, e-ISSN 2084-5227 DOI: 10.5277/arc170302
- o A. Serafin (2016), *The Newest Church Architecture In Germany. Aesthetic Aspects of Form – Analysis of Selected Examples*, *Architecture, Civil Engineering, Environment*, 4(9), s. 43-52. ISSN 1899-0142

- A. Serafin (2016), *Retreat from superficiality in architecture*, *Urbanism. Architecture. Constructions*, 7(1), s. 57-66.
ISSN 2069-6469
- A. Serafin (2015), *O zagadnieniach relatywizmu w globalnej architekturze*, *Teka Komisji Architektury, Urbanistyki i Studiów Krajobrazowych*, Tom 11, nr 4, s. 100-105.
ISSN: 1895-3980, DOI: <https://doi.org/10.35784/teka.666>
- A. Serafin (2015), *Współczesna architektura sakralna w Monachium - forma w cieniu tradycji fenomenologicznej*, *Architecturae et Artibus*, 4, s. 43-53.
ISSN 2080-9638, e-ISSN 2719-793X
- A. Serafin (2015), *Post-structural games of architecture*, *Czasopismo Techniczne*, Z. 9-A, s. 313-318.
ISSN 0011-4561, e-ISSN 1897-6271
- A. Serafin (2015), *Expressionistic form in the cosmopolitan works by Coop Himmelb(l)au* *Czasopismo Techniczne*, Z. 10-A, s. 33-40.
ISSN 0011-4561, e-ISSN 1897-6271
- A. Serafin (2015), *Ekspresja architektury Coop Himmelb(l)au na tle koncepcji estetycznej Gillesa Deleuze'a / The expression of architecture by Coop Himmelb(l)au against the aesthetical concept by Gilles Deleuze*, *Architectus*, 4(44), s. 43-50.
ISSN 1429-7507
- A. Serafin (2015), *O zagadnieniach ekspresji wobec architektury symbolicznej*, *Budownictwo i Architektura*, 14(2), s. 93-104.
ISSN 1899-0665, e-ISSN 2544-3275.
- A. Serafin (2015), *Ekspresja ceglanych elewacji na przykładzie architektury niemieckiej i austriackiej*, *Szkło i Ceramika*, 3, s. 22-26.
ISSN 0039-8144
- A. Serafin (2015), *Tendencje we współczesnym wystawiennictwie samochodowym: trzy przypadki ekspresji architektonicznej / Trends in the contemporary automotive exhibition buildings: three cases of architectural expression*, *Przestrzeń i Forma*, 24(1), s. 73-84.
e-ISSN 2391-7725, ISSN 1895-3247

- A. Serafin (2015), *Komentarz do tekstu Karoliny Golinowskiej "Globalne struktury współczesnego świata sztuki"*, *Kultura-Historia-Globalizacja*, 10, s. 167-168.
ISSN 1898-7265
- A. Serafin (2014), *Wiedeńskie domy projektu Adolfa Loosa: racjonalizm przeciw symbolowi i ekspresji*, *Architecturae et Artibus*, 3(21), s. 63-70.
ISSN 2080-9638, e-ISSN 2719-793X
- A. Serafin (2014), *Architektura wobec sztuki abstrakcyjnej XX wieku*, *Architectus*, 1(37), s. 19-28.
ISSN 1429-7507
- Publikacja przed uzyskaniem stopnia doktora:
 - A. Serafin (2008), *Dematerializacja współczesnej architektury*, *Archivolta*, 2, s. 52-54.
ISSN 1506-5928

Artykuły w czasopismach popularnonaukowych (nierecenzowanych):

- A. Serafin (2013), *Differentia specifica abstrakcji organicznej i geometrycznej*, *Lamus. Pismo kulturalno - artystyczne*, 2/12(28), s. 8-13.
ISSN 1233-0159

ZAANGAŻOWANIE W REDAKCJACH:

Recenzent w czasopismach naukowych:

- o SAGE Publications
"Space and Culture"
ISSN: 1206-3312 (druk), ISSN: 1552-8308 (online)
- recenzent czasopisma
- o Common Ground Research Networks - University of Illinois
"The Design Principles and Practices Journal Collection"
ISSN 1833-1874 (druk), ISSN 2473-5736 (online)
- recenzent czasopisma

"The International Journal of the Constructed Environment"
ISSN 2154-8587 (druk), ISSN 2154-8595 (online)
- recenzent czasopisma
- o Canadian Center of Science and Education
"International Education Studies"
ISSN 1913-9020 (druk), ISSN 1913-9039 (online)
- recenzent czasopisma
- o Multidisciplinary Digital Publishing Institute
"Architecture"
ISSN 2673-8945 (online)
- recenzent czasopisma

"Arts"
ISSN 2076-0752 (online)
- recenzent czasopisma

Redaktor serii wydawniczej „Tubądzin”:

- o J. Borowczyk, *Architektura powojennych szpitali Łodzi na tle uwarunkowań epoki*,
Wydawnictwo Politechniki Łódzkiej, Łódź 2018
ISBN 978-83-7283-932-9

- K. Bernatek-Bączyk, *Poprawa jakości środowiska zbudowanego a rola edukacji architektonicznej dzieci*, Wydawnictwo Łódzkiej, Łódź 2018
ISBN 978-83-7283-927-5
- T. Grzelakowski, *Idea zrównoważonego rozwoju w architekturze budynków biurowych początku XXI wieku*, Wydawnictwo Łódzkiej, Łódź 2018
ISBN 978-83-7283-955-8
- A.A. Tomczak, *Otwarty krajobraz kulturowy z zabytkiem w tle. Formy ochrony na przykładach z Ziemi Łódzkiej*, Wydawnictwo Łódzkiej, Łódź 2018
ISBN 978-83-7283-962-6
- K. Janicka, *Architektura domów towarowych a geneza wizualnej promocji na przykładach realizacji niemieckich przed 1939 rokiem*, Wydawnictwo Łódzkiej, Łódź 2019
ISBN 978-83-7283-931-2
- J. Matuszewska, *Pomiędzy malarstwem, rzeźbą i architekturą – twórczość Stefana Krygiera*, Wydawnictwo Łódzkiej, Łódź 2022
ISBN 978-83-66287-89-1
- A. Klimek, *Stararchitekci i Stararchitektura*, Wydawnictwo Łódzkiej, Łódź 2022
ISBN 978-83-66287-88-4

DOŚWIADCZENIE DYDAKTYCZNE

- promotor pomocniczy w przewodzie doktorskim dr inż. arch. Katarzyny Wyszackiej
Obroniona rozprawa „Idea labiryntu w architekturze w XX i XXI wieku”
- nagroda Ministra Rozwoju i Technologii za najlepszą rozprawę doktorską w 2021 roku
- promotor pomocniczy w przewodzie doktorskim mgra szt. Miłosza Gortyńskiego
Przygotowywana rozprawa “Open society according to theory created by Karl Popper as an idea present in the architecture of Poland in years 1956 – 2004”
- wypromowane dyplomy magisterskie i inżynierskie (28)
- recenzje dyplomów magisterskich i inżynierskich (45)
- promowane dyplomy w trakcie przygotowania (2)
- prowadzone zajęcia w Interdyscyplinarnej Szkole Doktorskiej PŁ (w jęz. angielskim):
 - Conducting research in the field of architecture and urban planning
 - Theory and history of architecture
 - Knowledge about culture
- - prowadzone laboratoria dla doktorantów (przed powołaniem do życia ISD PŁ)
 - „Wybrane problemy historii sztuki”
- - prowadzone wykłady:
 - Projektowanie i budowa formy architektonicznej
(kierunek studiów: Architektura I st.)
 - Design and construction of architectural form
(kierunek studiów: Architecture I st.)
 - Forma i barwa w architekturze
(kierunek studiów: Architektura i Urbanistyka II st.)
 - Ergonomia
(kierunek studiów: Architektura i Urbanistyka II st.)

- Projektowanie architektoniczne II
(kierunek studiów: Architektura Wnętrz I st.)
- Introduction to contemporary culture and architecture
(kierunek studiów: Architecture I st.)
- o - prowadzone ćwiczenia:
 - Teoria architektury i sztuki
(kierunek studiów: Architektura i Urbanistyka II st.)
 - Forma i barwa w architekturze
(kierunek studiów: Architektura i Urbanistyka II st.)
 - Ergonomia
(kierunek studiów: Architektura i Urbanistyka II st.)
 - Język obcy do celów naukowych
(kierunek studiów: Architektura i Urbanistyka II st.)
 - Historia architektury współczesnej
(kierunek studiów: Architektura i Urbanistyka I st.)
 - Podstawy kompozycji plastycznej
(kierunek studiów: Architektura Wnętrz I st.)
 - Construction in contemporary architecture
(kierunek studiów: Architectural Engineering I st.)
 - Freehand drawing studio
(kierunek studiów: Architectural Engineering I st.)
 - Planowanie przestrzenne w skali regionalnej
(kierunek studiów: Gospodarka Przestrzenna I st.)
- o Kwalifikacja do funkcji opiekuna naukowego w programie E²TOP dla najbardziej utalentowanych studentów PŁ (od 2022)

DOROBEK POPULARYZATORSKI

Organizacja wystaw:

- o Instytut Architektury i Urbanistyki PŁ – „Współczesna kamienica łódzka” - wystawa prac konkursowych
- 8.03.2017 – 22.03.2017r.
- o Galeria B16 – „Ekspresja/ekspresjonizm w architekturze austriackiej/niemieckiej”
- wystawa autorska fotografii
- 22.06.2016 – 01.07.2016r.
- o Akademicki Ośrodek Inicjatyw Artystycznych – „Dialog miejsca i czasu” - wystawa prac studenckich przygotowanych pod kierunkiem dr hab. Adama Fołtarza – prof PŁ oraz dr inż. arch. Aleksandra Serafina w ramach „Łódź Design Festival”,
- 17.10.2013 - 27.10.2013r.
- o Galeria B16 - wystawa prac studenckich 2016
- 16.03.2016 – 29.03.2016r.

Udział w konferencjach naukowych:

- wystąpienia na konferencjach naukowych:

- 8th International Multidisciplinary Congress: "Time and Space", Faculty of Architecture - Universidade do Porto, plan. Porto, 5-8.10.2022r.

- 5th International Multidisciplinary Congress: "Intelligence, Creativity and Fantasy", Sorbonne Nouvelle, Paryż, 7-9.10.2019r.

- 2nd International Multidisciplinary Congress: "Utopia(S) Worlds and Frontiers of the Imaginary", Faculdade de Arquitectura da Universidade de Lisboa, Lizbona, 20-22.10.2016r.

- I Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Literatura a architektura”, Uniwersytet Warszawski i Uniwersytet Pedagogiczny w Krakowie, Kraków, 16-17.04.2016r.

- I Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Badania Interdyscyplinarne w Architekturze”, Wydział Architektury Politechniki Śląskiej, Gliwice, 23-24.04.2015r.

- III Międzynarodowa Konferencja i Biennale Architektury Wnętrz "Space Reloading", Wydział Architektury Wnętrz Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, Kraków, 5-7.03.2014r.
- IV Krakowska Konferencja Kognitywistyczna „W cieniu zakwitających anomalii”, Instytut Filozofii Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków, 7-9.05.2010r.
- Ogólnopolska Konferencja Naukowa „Dwudziestolecia”, Instytut Historii Uniwersytetu Śląskiego Katowice, 20-21.10.2009r.
- udział w konferencjach naukowych bez wygłoszenia referatu:
 - XVIII Międzynarodowa Konferencja Naukowa "Definiowanie Przestrzeni Architektonicznej - Racjonalistyczna czy intuicyjna droga do architektury", Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej, Kraków, 22-23.11.2019r.
 - XIV Międzynarodowa Konferencja Naukowa "Definiowanie Przestrzeni Architektonicznej - Gry i zabawy architektury", Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej, Kraków, 27-28.11.2015r.
 - XIII Międzynarodowa Konferencja Naukowa "Definiowanie Przestrzeni Architektonicznej - Zapis przestrzeni architektonicznej", Wydział Architektury Politechniki Krakowskiej, Kraków, 22-23.11.2013r.

Zaangażowanie organizacyjne:

- 2018 – udział w organizacji stoiska Politechniki Łódzkiej podczas Targów Budownictwa i Wyposażenia Wnętrz INTERBUD 2018 w Łodzi
- 2016 –prezentacja Zespołu Teorii Architektury i Sztuki na uroczystość jubileuszu 60-lecia Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska PŁ (projekt i realizacja plakatu)
- 2015 – organizacja konkursu Instytutu Centrum Zdrowia Matki Polki na aranżację wnętrza pawilonu pediatrycznego szpitala im. CZMP w Łodzi
- 2014 - organizacja i aranżacja stoiska wydziałowego BAiIŚ podczas Targów Edukacyjnych PŁ
- 2012 - organizacja i aranżacja stoiska wydziałowego BAiIŚ podczas Targów Edukacyjnych PŁ

ZAKRES WSPÓŁPRACY NAUKOWEJ I DYDAKTYCZNEJ:

- Współpraca z innymi uczelniami

Tecnológico de Monterrey

Escuela de Arquitectura, Arte y Diseño

- od 2022 - wspólne badania w zakresie percepcji przestrzeni miejskiej, ze szczególnym uwzględnieniem kwestii poczucia bezpieczeństwa.

("Sensory analysis and materiality analysis in the perceptions of security in urban areas")

Wdrożony wspólny program dydaktyczny Global Shared Learning

(wraz z wygłoszonym przeze mnie wykładem pt. : "Urban materiality").

Warszawski Uniwersytet Medyczny

Zakład Psychologii i Komunikacji Medycznej

- od 2022 – wspólne badania w zakresie ludzkiej percepcji przestrzeni

(ujęcie fenomenologiczne i neuroestetyczne)

Politechnika Warszawska

Wydział Architektury

- 2022 – wygłoszenie serii wykładów (PL/EN) dla studentów z przedmiotu „Etyka pracy architekta” / "Ethics in the architectural profession"

Kiev National University of Construction and Architecture

Faculty of Architecture

- 2022 wygłoszenie serii wykładów (EN) w zakresie "Architectural phenomenology" oraz "Architecture and art of expressionism"

- Udział w organizacjach architektonicznych

- od 2015 do 2022 - Österreichische Gesellschaft für Architektur (OeGFA)

- od 2015 do teraz - Architectural Humanities Research Association (AHRA)

- Otrzymane nagrody i wyróżnienia,

2015, 2017, 2018, 2022 - Nagroda Rektora PŁ za osiągnięcia naukowo-dydaktyczne

ZAANGAŻOWANIE EKSPERCKIE I PROJEKTOWE

- udział w komisjach eksperckich i konkursowych:

2022 – udział w komisji przeprowadzającej egzamin kompetencyjny dla kierunku architektura i urbanistyka w IAIU

2021 – udział w komisji kwalifikującej prace dyplomowe do nagrody Stowarzyszenia Architektów Polskich we Francji - „Prix Annuel de la SARP FR” (La Société des Architectes Polonais en France)

2021 – udział w komisji przeprowadzającej egzamin kompetencyjny dla kierunku architektura i urbanistyka w IAIU

2017 – Sędzia Referent w konkursie Urzędu Miasta Łodzi na pomnik "Rodziny jednorożców" w centrum Łodzi

2014 - udział we wspólnej komisji IAIU PŁ i SARP kwalifikacyjnej do konkursu „Dyplom Roku”

2014 – udział w komisji kwalifikacyjnej dla II stopnia studiów stacjonarnych na kierunku Architektura i Urbanistyka na wydziale BAIŚ PŁ

- wykonane opracowania specjalistyczne i projekty budowlane (jedynie wybrane):

Feasibility Study for the investment entitled: “Construction of a railway research and testing center in Poland” (pol. Studium Wykonalności dla inwestycji pn. „Budowa centrum badań i testów kolejowych w Polsce”) dla Meridian Generic Rail Limited, London, UK
- oprac. 2022r.

Rozbudowa terminalu przeładunkowego PCC Intermodal w Brzegu Dolnym k Wrocławia
- oprac. 2021, zezw. admin. 2021

Budowa bocznicy kolejowej Bosch Siemens - Grupa BSH Sprzęt Gospodarstwa Domowego – do parku Przemysłowego przy ul. Jędrzejowskiej w Łodzi
- oprac. 2018, zezw. admin. 2018, budowa 2019

Przebudowa terminalu przeładunkowego PCC Intermodal w Kutnie
- oprac. 2017, zezw. admin. 2017, budowa 2018

Remont zabytkowej nastawni we Wronkach

- oprac. 2018, zezw. admin. 2018

Budowa parkingów i ciągów komunikacyjnych w Jaktorowie i Międzyborowie
(woj. mazowieckie)

- oprac. 2017, zezw. admin. 2017, budowa 2018

Przebudowa budynku straży pożarnej na LCS (Lokalne Centrum Sterowania Ruchem)
w Skierniewicach

- oprac. 2015, zezw. admin. 2016, budowa 2016

Budowa budynku LCS (Lokalnego Centrum Sterowania Ruchem) oraz przebudowa
zabytkowych peronów wraz z przejściem podziemnym i wiatami na stacji kolejowej
Grodzisk Mazowiecki w Grodzisku Mazowieckim

- oprac. 2014, zezw. admin. 2015, budowa 2015

Przebudowa peronów wraz z przejściem podziemnym i wiatami na stacji kolejowej
Tarnów Mościce

- oprac. 2014, zezw. admin. 2015, budowa 2015

Inne projekty - użyteczność publiczna:

- obiekty budowlane na trasie Łódzkiej Kolei Aglomeracyjnej (przystanki Stoki, Marysin,
Arturówek)

- oprac. 2014, zezw. admin. 2014, budowa 2014

- rozbudowa dworca kolejowego Łódź Widzew

- oprac. 2012, zezw. admin. 2012, budowa 2013

- przebudowa magazynów w Łodzi na budynek administracyjno-socjalny

- oprac. 2012, zezw. admin. 2012, budowa 2013

Inne projekty - budynki jednorodzinne:

- budowa budynku jednorodzinnego w Łodzi (dzielnica Polesie)

- oprac. 2020, zezw. admin. 2020, budowa 2022

- budowa domu jednorodzinnego w Matylidowie (woj. mazowieckie)

- oprac. 2010, zezw. admin. 2010, budowa 2012

- budowa domu jednorodzinnego w Dobieszkowie (woj. łódzkie)

- oprac. 2018, zezw. admin. 2018

Aleksander Serafin

ZAŁACZNIKI DO WYKAZU:

- SUPLEMENT I – "PUBLIKACJA – GŁÓWNE OSIĄGNIĘCIE NAUKOWE"
- SUPLEMENT II – "POZOSTAŁE PUBLIKACJE:
ARTYKUŁY W CZASOPISMACH I ROZDZIAŁY W MONOGRAFIACH"
- SUPLEMENT III – "POZOSTAŁE PUBLIKACJE:
KSIĄŻKI I KATALOGI WYSTAWOWE"
- SUPLEMENT IV – "WYBRANE PROJEKTY ARCHITEKTONICZNE"
- SUPLEMENT V – "INNE DOKUMENTY"